

40

Gospel Riders -moottoripyöräkerho 40 vuotta
www.gospelriders.fi

Gospel Riders

moottoripyöräkerho ry

Jäsenlehti 2/2020

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Armolahjat ovat moninaiset

Olen huomannut, että varsinkin iän lisääntyessä olen saanut lahjan ja kyvyn arvostella muita ihmisiä ja asioita. Tätä harvinaista lahjaa en ole usein tavannut muilla.

Arvostelun lahjani on monipuolinen. Katsoessa illan tv-ohjelmat näen vain punaista. On monenlaista örveltäjää ja paljon aivan älytöntä. Musiikkia jostakin laitteesta kuunnellessa korviini kantautuu huokausta tai puhetta, joka on monen sähköisen käsittelyn jälkeen saatu mahtumaan kategoriaan musiikki. Liikenteessä olen varsin hyvä arvostelevaan. Kaupan kassajonossa en ymmärrä, mitä edellä oleva on ostamistaan tuotteista tekemässä.

Entä hengelliset kuviot? Niistä vasta saisinkin monta mojavaa ajatusta.

Entä hyvät lahjat? Tiedän, että meillä Suomessa ei ole totuttu siihen, että lahjoista puhutaan. Varotaan, ettei lahjan saanut ylpisty. Ajatellaan, että lahjan antajalle on tullut virhe, joka täytyy oikais-ta — olemalla hiljaa. Tai ajatellaan, ettei toisten lahjoista kannata puhua, ettei oma elämä jäisi näkymättömäksi.

Niin pitkälle kuin muistan, tiedän Jumalan olleen läsnä elämässäni. Tai olen havainnut hänen vaikutuksensa jälkeensä. Hän vaikutti elämässäni alle kou-

luikäisenä pyhäkoulussa. Samaa kieltä kertovat nuoruuden muistot erilaisista seurakunnan kerhoista ja leireistä. Ne olivat todellista evankeliumia Jumalasta, Luojaista, Kaikkivaltiaasta. Hän on ollut matkassani kaikkina elinpäivinä.

Kerrotaan tarinaa, jonka lopussa sanotaan: Kun näit vain yhden jäljet, silloin kannoin sinua.

Kun on saanut uskon lahjan — joka on mielestäni se arvokkain lahja — pohtii usein eteen tulevia hetkiä ja kohtaamisia. Ystävänä menetti läheisen. Hän ei kääntynyt Jumalan puoleen. Toinen parani ihmeellisesti kuoleman kynnyksellä. Hänkään ei kääntynyt Jumalan puoleen. Tunnen myös niitä elämän tositalanteita, joissa Jumala on suorastaan vinyt jumalattoman ihmisen kirkkoon ja antanut sydämeen halun sanoa: tässä olen. Elämä on muuttunut hetkessä. Se on ansaitsematon lahja.

Gospel Riders -kerhossa on suuri joukko motoristeja. Se on rikkautta, olemme saaneet lahjoja: yhteenkuuluvuus, usko ja rakkaus palveluun. Olemme luotettava yhteistyökumppani monille hengellisille yhteisöille. Tarjoamme kristittyjen motoristien yhteyttä. Meillä on erilaiset seurakuntataustat, mutta sama Vapahtaja. Olemme armon motoristeja.

Jumala antaa armolahjoja, jotka liittyvät hänen valtakuntansa rakentamiseen ja armon varassa kulkevien palveleminen arjen askareissa, iloissa ja suruissa. Tässä lehdessä on kirjoituksia, joiden punaisena lankana ovat lahjat. Maaritin muistelu 7xSF kiertueelta on hyvä esimerkki palvelualltiudesta. Se on asia, josta on hyvä puhua. Hyvää kannattaa jakaa.

Normaalien elämän lahjat ovat usein luonteemme ominaisuuksia. Taitoa tehdä ja toteuttaa. Arvostelun taitoa tarvitaan esimerkiksi yritysten johtamisessa. Covid-19 -aika vaatii hyvää arviointikykyä, minne mennä ja mitä tehdä? Nekin ovat elämän valintoja. Hyvät lahjat ovat parhaimmillaan sellaisia, ettei niihin juuri kiinnitä huomiota. Ystävällisyys, hyvyys ja keskinäinen rakkaus näkyköön matkassamme.

Kerroin, että minulla on huonoja tapoja. Joskus kannattaa pitää mölyt mahassa. Mutta kun on mahdollisuus antaa hyvää palautetta, se kannattaa sanoa ääneen. Vaikkapa: kiitos hymystä, kiitos ystävällisyydestä. Kiitos sinulle, että olet Gospel Riders -motoristi.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jouko Virta, Alppimaisema Sveitsistä, nämä reissut jäävät tänä vuonna väliin.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2020. Aineistopäivä on 15.8. 2020. Aineistot toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Harrasta hyvää!

Wikipedian mukaan **harrastus** on ”säännöllisesti harjoitettua vapaa-ajan toimintaa, jonka tarkoituksena on rentouttaa ja tuottaa mielihyvää. Se voi myös johtaa jonkin hyödyllisen taidon, taidon tai kokemuksen hankkimiseen ja karttumiseen”. Saman artikkelin mukaan harrastamiseen liittyy usein myös yhteisöllisyys: ”Yhteisen harrastuksen kautta syntyy tiivis yhteisö, jonka jäsenet usein jakavat tietoa ja auttavat toisiaan hyvin epäitsekästi.”

Vaikka näemme kerhossamme ehkä syvempiäkin tarkoituksia, meidän lienee helppo olla artikkelin kanssa samaa mieltä. Sen perusteella, mitä Raamatusta ymmärrän, nuo eivät ole ainakaan vastoin sitä, mitä Herrammekin meille mielellään soisi. Hän vie omansa lepäämään, antaa oman rauhansa ja ilonsa, opettaa meitä kaikenlaisissa asioissa ja haluaa meidän olevan yhtä, kunnioittaen ja rakastaen Jumalaa ja toinen toistamme. Mikä onkaan sen hienompaa kuin kokea kaikki tämä Hänessä, ei maailmassa ilman Häntä!

Haluamme siis olla edellä kuvatun kaltainen yhteisö harrastuksemme ja Herramme yhdistämänä; veljiä ja sisaria, ystäviä.

Wikipedian mukaan **ystävyyttä** tarkoittaa ”kahden tai useamman ihmisen välistä ih-

missuhdetta, jota pidetään tuttavuutta lähempänä – tosin molemmissa on eritasoista läheisyyttä. Ystävyyttä ja tuttavuutta ajatellaan usein saman jatkumon osina.

Ystävyydessä esitetään usein esiintyvän seuraavia käyttäytymistapoja:

- epäitsekäs toiminta toisen auttamiseksi
- sympatia ja empatia
- rehellisyys
- keskinäinen ymmärrys ja myötätunto
- toisen seurasta nauttiminen
- luottamus
- myönteinen vastavuoroisuus
- mahdollisuus olla oma itsensä, ilmaista tunteitaan ja tehdä virheitä ilman tuomitsemisen pelkoa”

Raamatun arvopohjalta ymmärrämme, miten arvokasta Jumalan silmissä on toisesta välittäminen monissa ilmenemismuodoissaan. Tällaista ystävyyttä voimme osoittaa toinen toistamme kohtaan kaikessa toiminnassamme. Samalla haluamme toivottaa tervetulleeksi uusia ihmisiä yhteyteemme. On hienoa olla Gospel Riders -moottoripyöräkerhon jäsen!

Mika

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4-5 - Jopen rompetori
- Historiaa
- Muistoja 7xSF:stä
- 6 Musiikkia hengessä ja totuudessa
- 7 Huoltopäiväreissu
- 8 Kahvilavinkkejä
- 9 Maallisilla ja taivaallisilla kilparadoilla
- 10 7xSF - Tiellä tapahtuu ja sattuu
- 11 Moottoripaja Joensuun malliin
- 12 Pohjois-Savon aluevastaava Martti Olsen
- 13 Espanjan tervehdys
- 14 - Hallitus tiedottaa
- Kevätkokouskutsu
- 15 - Pastorin palsta
- Syyskokouskutsu
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2020

Gospel Riders -tapahtumia:

- 24.6 - 2.7. Gospel Riders Enduro Tour 2020
 25.7. Maantieajokurssi, Ahveniston moottorirata
 2.8. Kevätkokous, Orisberg, Isokyrö
 11./12.-13.9. GR-naisten Pystymettä mukavuuksin, Eurajoki
 19.9. Syyskokous, Silokallio, Ulvila
 9.-11.10. Vastuunkantajapäivät, Larsmo (Luoto).

Muita tapahtumia:

- 22.-23.8. MXGP-Finland, Motocrossin MM-osakilpailu, KymiRing

Vilkaisu talliin kertoo Jopen harrastuksen laaja-alaisuudesta.

Jopen talleista löytyy kalustoa joka lähtöön.

Jopen rompetori

Ystävytemme Jopen (Jorma Kuitunen) kanssa on säilynyt jo viidenkymmenen vuoden ajan. Jopella on aina ollut pelejä moneen lähtöön. Hänen ensimmäinen autonsa

oli Honda 600. Sellaista autoa ei moni tiedä olleen olemassaakaan.

Jopen nykyinen koti on Mäntyharjun maaseudulla. Vanha, huolella kunnostet-

Joppe Kuitusen ja Jukka Parkkisen viidenkymmenen vuoden ystävyys on cokilasillisen arvoinen.

Muistoja 7xSF -reissuista

Kiitän Herraa 7xSF-kiertueista! Mieheni Timo sai olla mukana kaikkina seitsemänä vuonna, ja itsekin pääsin muutamana kesänä mukaan lyhyemmäksi ja pidemmäksi ajaksi. Olin ryhmissä, jotka kiertelivät enemmän täällä maamme itä- ja kaakkoispuolella. Viimeisenä kesänä sain olla mukana koko kiertueen ajan. Jumala osoitti huolenpitoaan ja siunaustaan monella tavalla.

On ollut ihana tutustua teihin kerhoveljet ja -siskot. Jokainen sai palvella omilla lahjoillaan ja omalla tavallaan. Ristiriidoiltakaan ei täysin vältytty, mutta Jumala johdatti meidät armossaan anteeksipyyttämisen ja -antamisen tielle. Opimme itsestämme ja toisistamme.

Monenlaisia kohtaamisia

Kohtasimme kiertueilla hyvin monenlaisia ihmisiä. Varmasti kaikissa ryhmissä tuli ilmi läpileikkaus suomalaisesta sielunmaisemasta, kun saimme kuunnella ihmisten elämäntarinoita. Oli ilo olla elämän keskellä kertomassa ilosanomaa rakastavasta Vapahtajasta, joka tahtoo pelastaa ja antaa synnit anteeksi ja tarkoituksen elämään.

Mieleeni nousee yksi kesä ja kohtaaminen erällä torilla. Eräs äiti tuli torin laitaan juttelemaan pojastaan, joka makasi läheisessä hoitolaitoksessa. Poika oli pudonnut korkealta ja oli huonossa kunnossa, ei pystynyt juuri liikkumaan. Uskova äiti pyysi meitä käymään

pojan vuoteen äärellä; piti hän poika moottoripyöristä. Lähdimme kolmen hengen porukalla äidin mukaan. Aralla mielellä menimme osastolle, olihan poika käynyt lähellä kuolemaa.

Vastassa oli kuitenkin hymyilevä nuorimies. Saimme rukoilla hänen puolestaan ja jättää hänelle Motoristiraamatun. Hiljattain sain jutella pojan kanssa puhelimessa. Hän on selvinnyt, ja liikuntakyky on palannut. Onnettomuuden jälkeen oli alkanut uusi elämänvaihe, joka oli vaatinut sopeutumista. Elämä kuitenkin jatkuu. Poika on positiivisella mielellä ja päässyt opiskelemaan rakennusalaa. Muistetaan häntä rukouksissa.

Kastellaan kylvää rukouksin

Herätimme tietysti huomiota monilla paikkakunnilla, kun pärähdimme paikalle pyöri-lämme ja nahkaliiveissämme. Oli helppo kertoa, millä asialla liikumme. Saimme jutella elämän tärkeimmistä kysymyksistä, ja joidenkin kanssa saimme rukoilla elämän tärkeimmän rukouksen: että Jeesus saa olla sydämessä Vapahtajana ja Herrana.

Tärkeä rukous on, että nämä uudet taimet saisivat kasvaa hyvässä maaperässä ja kantaa hyvää hedelmää iankaikkisuuteen asti. Ja että jokainen löytäisi paikkansa Herran seurakunnassa. Rukoillaan, että Jumala antaisi koko kansallemme herätyk-

Historiaa, Jounin kate

tu tila pitää tietysti sisällään monta tallia. Tilaa pitää olla traktorille, lentokoneelle, matkailuautolle, asuntovaunuille — ja sadalle moottoripyörälle? No, ei pyöriä sentään saataa ole, mutta monen monta kuitenkin.

Talvet herra Kuitunen viettää Thaimaassa. Siellä on myös pyörää ja autoa ihan riittämiin.

Meillä on Jopen kanssa monia yhdistäviä asioita. Kuitusen Eero, Jopen isä, oli suutari ja kenkäkauppias. Olin kouluaikana oppipoikana Eeron suutarinverstaassa. Opini ompelamaan nahkaa ja tekemään monenlaisia nahkatuotteita ja tietysti korjaamaan kenkiä. Kädentaidot ja luovuus olivat minulle tärkeämpiä kuin kirjaviisuus.

Joppe taas on toiminut erityisopettajana. Hän on taitava kaikissa pallopeleissä. Nyt Joppe keskittyy elämiseen maaseudun rauhassa.

Jukka Parkkinen

Lasikuidusta itse tehty kate näyttää hyvältä. Valoa antoi Suzukin lampun lisäksi alempi Fiat 127:n lamppu. Taitavasti ja kärsivällisesti Jouni Rantala viimeisteli katteen kauniiksi ja kiiltäväksi. Jouni on ollut mukana kerhossa alusta asti. Kuva on Partaharjun kokoontumisesta vuonna 1983.

Ennen oli ennen

Kun Gospel Riders -kerho perustettiin 1980-luvulla, ajovarusteet olivat värikkäitä. Pyörissä ei ollut katteita tai laukkuja valmiina. Niinpä taitavat ja luovat motoristit tekivät itse tarvittavia varusteita. Jouni ja Veikko Rantalakin tekivät ensimmäiset katteet pyöriinsä itse.

Rantalan Jouni teki muotini sopivista materiaaleista. Kun valmistaa katteen itse, on huomioitava monia asioita. Valot, katteen kiinnitys, aerodynamiikka, joustavuus ja lujuus. Lasikuitukate valmistui muutamassa kuukaudessa. Hyvä maalipinta viimeisteli hienon ja näyttävän lopputuloksen.

Niin kuin pääkirjoituksessa mainitsen, lahjoja on monenlaisia. Vaatii rohkeutta toteuttaa unelmia. Hyvää suunnittelua ja huolellista työtä tarvitaan. Jounilta nuo kaikki ominaisuudet löytyivät ja pyörä sai loistavan lisävarusteen. Omatekoinenkin kate voi näyttää kuin tehtaassa tehdyltä.

Jukka Parkkinen

Mäntyharjun markkinoilla kävi kymmenentuhatta ihmistä, ja Gospel Riders tietenkin mukana. Tutun kirjoittaja kuvassa oikealla.

sen ajat. Että ihmiset kääntyisivät Herran Jeesuksen puoleen, tahtoisivat seurata yksin häntä ja elää hänen omiaan. Tämä aika on pimeä, joten rukoillaan, että Jumala osoittaa, miten voimme palvella häntä ja loistaa hänen valoaan.

Jäin kaipaamaan 7xSF-kiertueita. Olen kiitollinen kun sain olla mukana. Kiitos hyvästä huolenpidosta, rukouksista, yhteydestä, sisaruudesta ja veljeydestä. On ihanaa, kun saamme olla parhaimmalla tavalla mukana ja vielä näin päryttävällä tavalla. Olkaa siunattuja!

”Mutta kiitos Jumalalle, joka aina antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran työssä, ja tietäkää, että vaivannäköne Herrassa ei ole turhaa” (1. Kor.15:57–58).

Maarit Sund

Musiikkia Hengessä ja totuudessa

Alkukeväästä sain olla puolisoni kanssa voimaannuttavilla Motoristin huoltopäivillä. Lähdin sinne todella uupuneena ja tyhjänä. Rukoilin vain: ”Kiitos Herra, että annat sen voiman, jota nyt tarvitsen tulevaa varten.” Sain kokea ihmeellisen voiman ja kiitän Jeesusta kaikesta.

Ääntä on monenlaista

Jumala on luonut paljon ääntä ympärillemme. Jos menet luontoon ja pyrit olemaan hiljaa, kuulet upeita ääniä ylistämässä Luojaa.

Jumalan kädet

**Sinun siunaavat kätesi
lepäsivät aina ylläni,
ja lopulta jokainen polkuni
kulki sinun luoksesi.**

**Myös eksymyksen hetkinä
olit luonani lohduttamassa,
jo ennen kuin löysin sinut,
sinä lähestyit minua.**

**Kaikki taakse jättämäni
kasvoi sinun armostasi,
ja sinä otit kantaaksesi
myös kaikki minun velkani.**

**Sattumalta minua ei kohdannut
onni eikä myöskään vaara,
koska elämäni perustana
oli sinun rakkautesi.**

(Johannes Fillfert 1912)

Myös ihminen tuottaa kovasti ääntä ympärilleen. Onko se kaikki kuitenkin tarpeellista? Itse muusikkona Jumalan armon avulla, ja vähän alaa tutkineenkin, voisin sanoa, että ääntä on tuotettu. Sanotaan jopa, että laulu on venytettyä puhetta ja tuotetaan samoilla elimillä kuin puhekin. Kysyn usein itseltäni, minkä laatuista ääntä tuotan? Haluan tutkia motiivejani. Olen hiukan utelias myös sille, mitä Jumala minusta ja tekemisestäni ajattelee; tyydyttääkö se Herraani? Olenko tosissani asioiden suhteen? Onko sydämeni totuudessa ja Hengessä?

Sekä puhe että musiikki, jota tuotamme, voi tulla väärästäkin lähteestä. Tiedän kuitenkin, että Jeesuksen veri voi ja sen tulee puhdistaa astiani kokonaan ja jatkuvasti. Iloitsen siitä, että saan ”istua lähteen alla ja puhdistua”. Tahdon palvella Jumalaa musiikin kautta. Se on minulle luonnollinen väline osoittaa rakkautta Jeesukselle. Se on rukoukseni.

Hengessä ja totuudessa

Kannan sydämessäni visiota, jossa kaikki Jumalan omat palvovat Herraa samassa Pyhässä Hengessä. Haaveeni on viipyä kokoontumisessamme yhdessä Herran edessä; palvoa, odottaa Herraa, pyytää anteeksi sydämemme vääristyneitä motiiveja ja ottaa vastaan parantumista sekä ruumiille että sielulle.

Ylistysmusiikki on siihen oiva väline. Jes. 12:2, 5 ”Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni. Hän tuli minulle pelastukseksi.” ”Laulakaa ylistystä Herralle, sillä hän on tehnyt jaloja tekoja; tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa.” Voiko tällaista olla? Raamattu sanoo Joh. 4:23 ”Mutta tulee aika ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoukijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa.”

Juuri tällaista Jumalan läsnäoloa sain kokea Motoristin huoltopäivillä. Saimme rakentua vieläpä laadukkaan musiikin ja opetuksen seurassa. Sain kokea Jeesuksen ja Pyhän Hengen voimaannuttavaa hoitoa koko viikonlopun. Varustus tulevaa varten on jatkunut ja jatkuu, uskon näin. Kolmiyhteinen Jumala ansaitsee palvontaa, ihailua, rakkautta, kunnioitusta, viipymistä Herramme Jeesuksen seurassa kiirehtimättä minnekään. Se on ihanaa lepoa, antautumista, kuulemista, vastaanottamista, parantumista, rauhaa ja aikaa.

Se oli mahtavaa!

Kiitos Jeesukselle ja kiitos teille, Jumalan palvelijat, jotka mahdollistitte sen kaiken. Minun pieni jumalanpalvelukseni perustuu siihen, että Jeesuksen veri puhdistaa joka hetki motiivini. Saan olla kuin puron alla istumassa ja ottamassa vastaan.

Olen saanut ehkä pikkuisen maistaa tämänkaltaista Jeesuksen läsnäoloa aiemminkin. Kaipaan yhä enemmän pois ihmiskeskeisyydestä, ohjelmista ja suorittamisista. Kaipaan lepoon, intensiiviseen hiljaisuuteen. Kaipaan hengittävä samaan tahtiin Jeesuksen kanssa.

Persoonallisuutemme ovat monet; toiset ovat rauhallisempia ja toiset vilkkaampia. Uskon kuitenkin Jeesuksen iloitsevan siitä, että annamme sydämemme hänelle — niin kuin se annetaan rakkaalle. Jumala kyllä näkee motiivimme, mutta tunnistammeko ne itse? Jeesus haluaa totuutta salatuimpaan saakka. On ihana tietää ja tutkia, mitä Raamattu opettaa kohtaamisesta.

Kaikki on mahdollista

Kohtaamista voi myös harjoitella yhdessä. Seurakunta on areena, jossa voimme harjoitella yhteyttä. Voimme olla turvassa, vapaina ja luonnollisesti Jeesuksen seurassa ja hänen edessään. Pyhä Henki ohjaa toimintaamme ja antaa varmuuden läsnäolostaan. Saamme olla itse levossa.

Ihmeet ja merkit voivat tapahtua, kun Jeesuksen veri ja Pyhän Hengen totuus tekevät meidät vapaiksi. Se on mahdollista minulle ja sinulle. Jeesus rakastaa sitä, että kaipaamme häntä, ja vain häntä, Vapahtajaamme, joka on taistellut ja voitannut puolestamme. Olemmehan hänen sotureitaan, joilla on ratsu. Saamme Jumalan motoristeina toteuttaa Jeesuksen käskyä: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille luoduille” (Mark. 16:15). Ole siunattu teilläsi!

Annika Tuomivaara

Ensikertalaisen huoltopäiväreissu oli seikkailu

Armoa armon päälle!

Perheenpää seuraili tiiviisti helmikuun aikana säätiedotuksia sillä ajatuksella, lähdemmekö Gospel Riders -kerhon Motoristin huoltopäiville vai emme. Kotilo ei ollut vaihtoehto.

Minun pikku Gessuni tuli huollettua ajoissa, mutta isomman kanssa meni aikaa. Alle vaihdettiin uudet kumit, ja uute-na varustuksena se sai rengaspaineiden valvontajärjestelmän. Kaikki oli valmista juuri ennen lähtöä.

Matkaan lähdettiin perjantaina jo ennen puolta päivää, olihan määränpäähen monen tunnin ajomatka. Päätiet olivat sulat, joten minäkin uskaltauduin lähtemään, kun perheenpään matkaanlähtö oli varmistunut.

Rengasongelmia

Alkoi mielenkiintoinen ja monia tunteita herättänyt viikonlopun mittainen seikkailu. Jo kolmenkymmenen kilometrin matkanteon jälkeen iso Gessu pysähtyi tien varren levikkeelle. Mitä ihmettä? Kun kuoriu duin talvikypärän alta, kuulin, ettei uusi eturengas pidäkään ilmaa. No, ei hätää, perheenpäällä on pyörän alumiinilaatikoissa kaikenlaista huoltohärpäkettä. Sähkökompressorilla saatiin ilmaa renkaaseen, ja matka jatkui — kunnes noin kahdenkymmenen kilometrin jälkeen tuli uusi pysähdys. Ilmaa ei edelleenkään pysynyt renkaassa. Tien varressa oli sopivasti rengasliike. Etukumi irti, perusteellinen putsaus, vanteen tarkistus ja ilmaa täyteen. Minä odottelin tuulessa ja tuiskussa tunnin verran ennen kuin matkamme pääsi jatkumaan.

Ensimmäisen viidenkymmenen kilometrin matkaan oli tuhraantunut jo kaksi ja puoli tuntia. Vielä olisi jäljellä yli kaksisataa kilometriä.

Renkaan perusteellinen tarkistus ja puhdistuskaan ei auttanut. Koko loppumatkan ajan jouduimme pysähtelemään ja tankkaamaan ilmaa renkaaseen.

Mutta pääsimme perille

Loppumatkasta koin kauhunhetkiä, ja valtava rukousaalto kohosi kypäräni sisällä. Tie oli yhtäkkiä valkoisenaan lunta, jäätä ja osin pehmeää polannetta. Minulla oli ajokokemusta ainoastaan sulasta kelistä, ja pyöräni oli varustettu sen mukaan. Jossakin kohden eturengas lähti hetkeksi kiemurtelemaan omille urilleen, mutta kuin ihmeen kaupalla se palasi raitteelleen, ja pysyin pystyssä. Rukoukseni jatkui: ”Herra, auta minut perille!” Viimeiset kolmekymmentä metriä sai perheenpää kuljettaa ajokkini Karmel-kodin pihaan. Minä kävelin suosiolla perässä.

Hienoa oli huomata, että ehdimme

määränpäähen sopivaan aikaan. Muut perille päässeet ottivat meidät vastaan hymyjen ja halausten kera. Talviajovarus-teista kuoriuduttuamme pääsimme juuri siunatun herkullisen aterian ääreen.

Perjantai-iltana oli paikalla noin kaksi-toista Gospel Rideria. Jaoimme kuulumi-siamme sekä sitä, mitä Herra sydämille antoi, tai mitä hän oli etukäteen puhunut viikonloppua ajatellen.

Musiikissa palvelivat Esa ja Minna mahtavilla talenteillaan. Tuntui, että Jumalan Henki oli läsnä. Saimme nauttia sisarten ja veljien rakkaasta ja siunaavasta yhteydestä.

Lauantain antia

Lauantaina osallistujien määrä kasvoi kaikkiaan noin 25 motoristiin. Siitä tuli todella hengellinen varustamisen päivä.

Aamupäivän aikana saimme kuulla motoristipastorimme PeeTeen opetuksen pääsiäisen ajan tapahtumista mielenkiintoisilla henkilökuville sekä erityisillä tilanekatsauksilla varustettuna. Seuraava varustaja oli toinen motoristipastorimme Arto Koivukoski, joka haastoi meitä oma-kohtaiseen hengelliseen vaellukseen lä-

heisen jumalasuhteen avulla.

Kolmannen opetuksen sain pitää minä, ensikertalainen. Sydämelleni olin saanut käsitellä sielunhoidon osa-alueita otsikolla ”Armahda itseäsi keskeneräisyyteen”. Opetuksen keskiössä oli Jeesuksen täydellisen anteeksiannon suomisen lähimmäisten lisäksi myös itselle. Myötätunnon osoittaminen itselle on parempi kuin toisiin vertaileminen ja turha itsekriittisyys.

Rohkaistuneina eteenpäin

Sunnuntai alkoi tuttuun tapaan rukouksella ja musiikilla. Laulujen lomassa jokainen sai jakaa sitä, mitä oli kokenut, tai mitä Herra oli nostanut sydämelle viikonlopun aikana. Taas saimme rohkaisua ja opetusta. Sydän nousi ylistykseen ja kiitokseen, ja jopa karkeloon. Miehet yllättivät paikalla olleet naiset siunaavalla ja turvaa tuovalla yhteislaulullaan kansainvälisen naistenpäivän kunniaksi.

Ennen lähtölounasta keskusteluun nousi monia rakkaan kerhomme toimintaan liittyviä kehittämisideoita ja tulevaisuudennäkymiä. Jäimme rukoillen odottamaan Jumalan suunnitelmia ja aikatauluja. Hieman mietimme yhdessä, miten ihmeessä niin moni kerholainen oli jäänyt pois näistä siunatuista varustamisen päivistä?

Herkkupöydän ja lähtökahvien jälkeen jäljellä oli rakkaiden kerhokavereiden haikeat jäähyväiset haleineen ja siunauksen toivotuksineen. Edessä oli vielä talviajovarus-teisiin pukeutuminen ja kotimatka käänteisessä järjestyksessä pysähtymisten ja tankkauksien kera. Alkumatkan lumi- ja jääosuus sai taas sydämen pamppailemaan ja rukouksen kaikumaan: ”Herra auta!” Ja hän auttoi, kotiin asti.

Kiitollisin mielin

Kerhon puheenjohtaja luotsasi huoltopäiviä upealla, sensitiivisen lämpimällä tavallaan. Osanottajat saivat tilaa ilmaista itseään, avata sydäntään ja käyttää lahjojaan yhteiseksi rakentumiseksi. Kiitos ihan jokaiselle vastuunkantajalle, joka tätä viikonloppua varten oli kortensa likoon laittanut! Ruoka oli todella maukasta ja erityisruokavaliotkin otettu huomioon. Sydän on vieläkin täynnä kiitosta siitä, miten tämän harrastuksen parissa Jumala hoitaa, varustaa ja auttaa. Kaiken tämän lisäksi saa vielä nauttia moottoripyörällä ajosta. Kerrassaan armoa armon päälle!

Kaisa Lindström

Kahvilavinkkejä matkasi varrella

Kahvikeidas keskellä vanhaa Jerusalemia

Olimme mieheni Juhan kanssa vuonna 2011 viikon Jerusalemissa Lindblomien vieraina. He antoivat meille vinkin hyvästä kahvilasta vanhassa kaupungissa: Austrian Hospice. Kun löysimme osoitteeseen merkityn oven, epäilimme Lindblomien antamaa vihjettä. Se ei näyttänyt yhtään kutsuvalta, ja rakennus oli yhtä tylsän ruskea kuin kaikki muutkin ympärillä.

Mentyämme sisälle kahvilaan aivan häkellyin vehreydestä ja rauhasta, joka vallitsi terassilla! Olimme vilkkaan kauppakadun yläpuolella, mutta kauppiaiden huudot eivät kuuluneet sinne ylös. Kahvilan seinät eivät olleet pelkkää ruskeaa kiveä. Siellä oli paljon vihreää kasvillisuutta ja kukkia. Kuin keitaan olisi löytänyt kävelypäivän päätteeksi! Siellä voi levätä, juoda kahvia ja nauttia vehreydestä omissa rauhassa.

Kun Gospel Riders -kerholaisia matkustaa seuraavan kerran Jerusalemiin, suosittelen tätä kahvilaa ehdottomasti! Damaskosportilta pääsee kävellen sujuvasti Ha-Gay (El Wad) katua noin 200 metriä Via Dolorosa -kadun (tai Lion's Gate kadun) risteykseen. Nettisivukin löytyy <https://www.austrianhospice.com/en/>

Anu Endén

Miekankosken kahvila

Miekankoski Mäntyharjulla on merkittävä paikka Suomen historiassa. Vanha, vuoden 1743 Turun rauhassa määritelty Ruotsin ja Venäjän raja kulki muun muassa Miekankosken ja Pyhäkosken kautta ja jakoi pitäjän kahden valtion alueiksi.

Miekankoskella sijaitsee myös motoristien suosima kesäkahvila. Se tarjoaa itseleivottuja herkkuja vanhan ajan mummolan tuvan tunnelmissa. Kahvila sijaitsee aidossa tukkilaisympäristössä Miekankoskella, viitostieltä puolitoista kilometriä ja noin kymmenen kilometriä Mäntyharjun kirkonkylästä.

Alueella on myös käsityömyymälä ja sepän paja. Turun rauhahan muistomerkkinäkin on alueella. Paikka on myös suosittu koskikalastus- ja virkistysalue. Lisätietoja alueen historiasta ja kahvilan toiminnasta saa internetistä ja kahvilan Facebook-sivuilta.

Miekankosken kahvila on loistava motoristin levähdyspaikka kauniin järvimaiseman keskellä.

Esa Vihavainen

Ajellahan Könnin kioskille!

Tänäkin kesänä päästiin ajelemaan, joten annan vinkin mukavan matkatien varrella olevasta kyläkioskista Etelä-Pohjanmaalla: Seinäjoelta kohti Ylistaroa lähdettäessä tulee noin kahdeksan kilometrin päästä vastaan vasemmalle viisaava hieman hupaisakin kyltti: Munakka.

Maisematietä numero 7013 kun huristellaan kymmenisen kilometriä, pökkää vastaan t-risteys. Siitä tiukasti vasemmalle kääntyen ja kaasukahvaa sopivasti käännellen saavut neljän kilosan päästä Könnin kyläseuran kesäkioskille.

Kylä tuli aikanaan tunnetuksi korsteenin korkuisista könninkelloista. Vuonna 2017 se valittiin vuoden eteläpohjalaiseksi kyläksi.

Kioskissa asiakkaita palvelevat pääasiassa kylän nuoret. Siellä poiketessa tulee juteltua myös mopopoikien ja -tyttöjen kanssa. Onpa muutama Motoristiraamattukin tullut annettua.

Tämän tyyppiset kioskit muistuttavat minua ajoista, jolloin niitä löytyi lähes kylästä kuin kylästä.

Kiskan antimet masussa kannattaa jatkaa tietä eteenpäin Ilmajoen keskustaan ja käydä katsomassa vaikka Jaakko Ilkan vaikuttavaa muistomerkkiä.

Timo Nikko Etelä-Pohjanmaalta

Maallisilla ja taivaallisilla kilparadoilla

Mäntyharjulainen Heikki Komppa on motoristi vailla vertaa. Veri veti hänet jo varhain kilparadoille, yleisurheilun pariin, mutta kun mainittavaa menestystä ei tullut, Heikki päätti ottaa konevoimat avuksi.

Ensimmäiseen pyöräänsä Heikki sai rahat kuorimalla propseja metsässä 1960-luvulla, ja jo 15-vuotiaana oli pyörä pihassa! Se oli 175-kuutioinen Husqvarna, mäntyharjulaisen Mauri Lepän motocrosspyörä, jolla pystyi ajamaan kilpaa.

Luontainen lahjakkuus ja kova voittamisen halu veivät Heikin mennessään. Ensimmäiseen kilpailuun Kouvolaan jääradalle hän lähti heti, kun oli saanut ajokortin 16-vuotiaana. Vanhemmiltaan salaa Heikki tilasi taksin, Mersun, jonka takakonttiin pyörä punnerrettiin yhteisvoimin kuljettajan kanssa.

Siitä lähti käyntiin miehen kilpaura, ja heti ensimmäisessä kisassa tuli kolmas sija!

Nimekkäitä kilpakumppaneita

Heikki ajoi muutamana talvena jäärataa suomenmestaruustasolla, mutta se oli liian kylmää hommaa. Motocross sen sijaan oli laji, jonka parissa hän viihtyi. Vähitellen alkoi tulla menestystä, ja vuonna 1974 tuli piikkiluokassa cup-mestaruus.

Mäntyharjun moottorikerholla on kuulu Ruotimon crossirata, jossa sai harjoitella mielin määrin, ja radalla järjestettiin vuosittain osakilpailu. Yleensä voittaja oli Heikki Komppa!

Heikki kiersi kisoja kaiket kesät ja oli monena vuonna Suomen parhaimmistoa. Sen ajan kilpakumppaneita olivat muun muassa Matti Autio sekä Timo Remes, joka voitti seuraavana vuonna mestaruuden. Heikki johti ratkaisevaa kisaa ja olisi voittanut jälleen mestaruuden, mutta tiimikaveri kolaroi Heikin kanssa, ja mestaruus meni sivu suun. Se harmittaa häntä vieläkin.

Suomen radat eivät riittäneet Heikille, ja veri veti kansainvälisille kilpakentille. Hän ajoi Yamahan tehdaskuskina Euroopassa MM-sarjaa 125-kuutioisten luokassa. Yhdysvaltoihin ja Kanadaan tuli myös kutsut, ja järjestäjät olisivat maksaneet Heikin matkan ja kaluston kuljetuksen lentokoneella, mutta vieras manner jäi valloittamatta.

Että viimeinen voitelu?

Euroopassa kilpailivat maailman parhaat crossimiehet. Heikiltä vei jonkin aikaa oppia oikea ajotyyli radoilla, jotka olivat sateella äärettömän liukkaista. Vähitellen homma alkoi luonnistua, mutta haavereitakin sattui.

Kymmenkunta kertaa Heikki kiidätettiin uran aikana ambulanssilla sairaalaan. Se kuului lajin henkeen, mutta kolhut parantivat nopeasti. Kerran kaasu hirtti kiinni, ja pyörä osui täydessä vauhdissa puuhun. Heikin vasen jalka jäi puun ja pyörän väliin. Jalkapöytä hajosi niin pahasti, että alan specialistit Turussa epäilivät sen paranemista. Vähitellen jalka kuitenkin kuntoutui.

Pahin onnettomuus tapahtui Ranskassa. Heikki joutui kisassa pahaan kolariin ja heräsi vasta sairaalassa. Samassa rytäkässä englantilainen kilpakumppani halvaantui. Suomen Ranskan konsuli otti yhteyttä merimiespappiin ja pyysi antamaan suomalaiselle crossimiehelle sielunhoitoa ja viimeisen voitelun. Papin soittaessa Heikille sairaalaan tämä oli palannut tajuihinsa ja sanoi pärjäävänsä jo omillaan.

Taivaan kilparadalle

Vielä viimeisessä kisassaan Joutsenossa kolmekymppinen Heikki otti voiton 250-kuutioisten luokassa. Kun hieno ura jäi taakse, Heikki jäi tyhjän päälle. Alkon tuotteet maistuivat, ja avioliitto Pirjo-vaimon

kanssa rakoili. Avioeroakin jo mietittiin.

Heikki oli aiemmin jättänyt uskonasiat taakseen, vaikka kristityn kodin opetukset ja seurakunnan kerhot olivat tuttuja lapsuudesta. Umpikuja vei avioparin lopulta hengelliseen telttakokoukseen Mäntyharjun yhteiskoulun kentälle. Siellä puhui joku Yli-Vainio, ja kuinka ollakaan, molemmat puoliset saivat ottaa Jeesuksen elämänsä! Yhdessä polvistuttiin illalla kotona rukoukseen. Siinä vielä pyydettiin ja annettiin anteeksi menneen elämän erheet, virheet ja laiminlyönnit. Elämä muuttui yhdessä hetkessä, ja tie seurakuntaan tuli molemmille tutuksi.

Heikki Komppa

Takaisin kahdelle pyörälle

Vuosituhaten vaihteessa pariskunnan tie vei Lappiin, kun Heikki osti sadan hehtaarin tilan Enontekiöltä. Lapin miehet ja liikkuminen kairoilla tulivat tutuiksi. Heikki paiski metsätöitä ja rakenteli hirsikämppejä naapurin pojan ollessa renkinä. Moottorikelkkailu työssä ja vapaa-aikana tuli uudeksi harrasteeksi. Heikki liikkui ja viihtyi vaimonsa kanssa hyvin Lapin erämaissa. Lisäksi hän toimi seurakunnassa saarnaajana.

Runsaan kymmenen vuoden kuluttua Lapin erämaat saivat jäädä, ja paluu kotikonnuille Mäntyharjuun oli tosiasia. Elämä jatkui työn ja harrastusten parissa. Pariskunta kantoi ahkerasti vastuuta paikallisessa seurakunnassa.

Jotakin kuitenkin puuttui, ja mikäs muu se olisi kuin moottoripyörä! Heikki oli ollut lähes kolmekymmentä vuotta ilman pyörää, kun hän päätti hankkia jälleen sellaisen kymmenkunta vuotta sitten. Pirjo-vaimolla ei ollut mitään hankintaa vastaan, mutta yhden ehdon hän asetti: hänen ei tarvitse pyörän kyytiin tulla! Uusi pyörä oli 800-kuutioinen retro-Kawasaki.

Gospelriderien joukkoon

Pyörän hankinta aloitti taas uuden vaiheen Heikin elämässä. Liittyminen Gospel Riders -kerhoon ja evankelointireissut muun muassa 7xSF:n merkeissä ovat tuoneet iloa ja siunausta vuosien ajan. Nykyinen pyörä Triumph Tiger on maailmanmestari Kari Tiaisen kokoama erikoisvarustein malli, joka sopii Heikille kuin nenä päähän. Matkat kerhokokouksiin ja evankelointiretket vievät usein matkaiden hiekkateiden kautta. Ikinuoren seitsenkymmisen crossiradoilla hankkima ajokokemus pääsee oikeuksiinsa, ja linnut laulavat riemukonserttiaan Heikin päästellessä pyörällään kohti määränpäättä.

Käydessäni tapaamassa Heikkiä hän oli juuri saapunut satapiikkicrossilla omalta radaltaan, joka kulkee pihapiirissä, pelloilla, lähimetsissä ja louhikoissa. Takarengas oli saanut sellaisen kolhun, että oli lähtenyt pois päältä. Ajamalla, mutta nilkuttaen oli kotiin tultu, ja pihassa Heikki survaisi renkaan takaisin paikalleen. Matka jatkuu taas omalle radalle, kun mieli tekee.

Ikinuorekas Heikki aikoo jatkaa harrastustaan niin pitkään kuin elämää ja ajohaluja riittää — kohti suurta voittopalkintoa gospelriderina!

Heikin nykyinen harrastepyörä kotihuudeilla.

7xSF — kun tiellä tapahtuu ja sattuu

Jotenkin vain allekirjoittaneelle tuppaa sattumaan ja tapahtumaan, ja 7xSF -kierueet oikein keräsivät niitä sattumuksia.

Ei siinä vielä mitään, että Sotkamon Nesteeltä lähtiessä kippasin pyörän, kun tumpassin koneen. Jarrukahva katkesi kuperkeikan seurauksena. Vinkiksi: Sotkamon kokoisessa kylässä ei ole Moto Guzziin käyviä jarrukahvoja, mutta siellä on kaksi kauppaa, joista saa soveltuvia mopojen ja kelkkojen osia. Tehtiin siis Henrin ja sen toisen pajan suosiollisella avustuksella pieni viritys. Jarrut saatiin palautettua ja Kuhmon tori ja muu retkue tavoitettua ihan no time. Kotitallissa sitten korvasin vahingon oikeilla osilla.

Pikku probleemeja

Seuraava sattumus oli sitten SLR-Hondalla. Liki koko reissun kiusannut pompottava kulku tietyillä nopeuksilla paljastui jumittavan ketjun aiheuttamaksi. Juhani kanssa kierrettiin koko Seinäjoen seutu, että löydettiin edes ne ketjut. Majoituspaikan pihassa kannon nokassa telkkusin ne sijoilleen, ihan itse. Vähän Juhani lainasi pihtejä, että sain sokat paikoilleen. Rattaat vaihdoin sitten kotitallissa.

Toisella Hondalla, Reverellä, ajaminen oli jännää, kun se hukkasi tehoja ja muuttenkin hikkasi koko kiertueen ajan. Bensapumppu laukesi lopullisesti jossakin Kouvolan tienoilla. Vaihdoin sen Kotkassa uuteen Motonetistä pikapikaa haettuun. Sähköliittimet eivät olleet passeleita, ja juuri kun olin tirauttaa kyneleeseen, Henri ojensi käypäiset osaset, ja matka jatkui.

Vähän myöhemmin, kun ajoin samalla pyörällä hidasteen yli Kouvolassa, taka-

Reissun päällä tehtiin korjauksia vain sen verran, että matka pääsi jatkumaan. Lopulliset fiksaukset hoidettiin myöhemmin kotitallissa.

Kun on liikkeellä vanhemmalla ajopelillä, aina tulee jotain ropattavaa.

päästä kuului soinnikas kilahdus, ja ajomukavuus muuttuu sangen kelluvaksi. Iskari oli lopettanut vaimentamisen, ja siirryttiin pelkän jousen varaan.

Hankaluuksista vaikeuksiin

Kouvolasta Kotkaan mennessä meinasin motarilla polkaista ohituksen jälkeen isomman vaihteen — ebay-vaihtenäytön mukaan jo kahdeksannen — kun kytkinkahvasta kuului terävä napsahdus ja lootasta kannon grindaus, kun kierrokset eivät ihan sattuneet ajonopeuteen. Keppiveto ei anna milläkään pelivaraa ketjujen tai hihnan tapaan, niiden on mätsättävä justinsa.

Reilun satasen vauhdissa tehty nopea analyysi sanoi, että kytkinvaijeri katkesi. Ei siinä mitään, mutta näköjään porukka veti jo näkemäalueen rajoilla seuraavasta liittymästä ylös, ja siellä kajastivat liikennevalot.

No, elämänhän pitää olla silleesti kivasti jännää, että tietää eläneensä. Ne jännät hetket viettäisi silti mieluummin muualla kuin oudon kaupungin oudossa ja ajankohtaan nähden vilkkaassa liikenteessä pohtien käytettävissä olevia vaihtoehtoja. Menehän ne alaspäinvaihdot, kun kierrokset vain mätsäävät nopeuteen, mutta pysähtymiset ja liikkeellelähdöt lisäävät vaikeuskerrointa ensikertalaisella eksponentiaalisesti.

Pysähtyminen ja soitto letkan vetäjälle ei nyt ollut vaihtoehto numero uno eikä edes tres. Kaasulla ja jarrulla kikkailemalla selvisin yllättävän hyvin, kunnes oli pakko stopata. Pyörä vapaalle ja kone seis, katsotaan reitti vapaaksi mäkistarttia varten ja jäädään vartoomaan.

Tarkkaa hommaa

Letka näytti kääntyvän valoista oikealle ja varmaan Kotkan ainoaa mäkeä kohti. Tämähän menee jännäksi, jos ei jo ole. Kun punainen valo sammui, käänsin virrat päälle ja jännitin reipas vauhdinottoon. Sitten jokunen reipas potkusarja ajosaapas asfaltilla suihkien, että Honda lähtee liikkeelle. Seuraavaksi vilkku oikealle, starttia, ykkönen päälle ja kaasua heti, kun vapaavalo sammuu! Ihan ei mennyt ajoitus putkeen, hetken aikaa ajettiin kardaani paukkuen ja pyörä pomppien sähköavusteisesti, mutta kone käynnistyi. Seuraavassa risteyksessä vilkkuivat jo uudet valot ja uudet haasteet, mutta niihin ei tarvinnut topata.

No, päästiin kohteeseen. Pyörän päältä kiivetessä piti aloitella meriselitystä tapahtuneesta; miksi perämies alkoi sooloilla liikenteessä? Kotkassa kun oltiin, meriselitys sopi teemaan. Samalla aloin purkaa vauhdilla vikakohdetta ja kaivaa takaboksista varavaijeria nippoineen.

Setissä ei tietenkään ollut käypäistä nippaa. Siinä jo nojasin miehekkäästi satulaan, nieleskelin tyhjää ja mietin, miten sokeripalasta saa vajjerilukon, kun Henri ojensi — jälleen kerran — käypäisen osan, sopivankokoisen pikkulukon. Formulatyylisiin pantiin paketti nippuun ja lähdettiin kohti uutta kohdetta — kun oli saatu jätskit syötyä ja kuvat otettua.

Honda Revere kuoli sitten kotitallin Kalajoelta tultua. Tietokoneloota, joka säätelee kipinät, päätti ettei se enää säätele kipinöitä. Myin vehkeen pois.

Mitä kaikkea onkaan jo ehtinyt tapahtua Gessun kanssa, se odottakoon jatko-osia.

Juniorityötä

Moottoripaja Joensuun malliin

Useita vuosia on kerhokeskusteluissa eri yhteyksissä vilkkunut aihe juniorityöstä. Miten kasvattaa tulevia jäseniä kerhoon tai tehdä mopo(lähetys)työtä? Yksi mahdollisuus on Nuori Kirkko ry:n hallinnoima valtakunnallinen moottoripajatoiminta. Netissä on lisää aiheesta osoitteessa www.moottoripaja.fi

Kyseessä on nuorisolle suunnattu toiminta, jossa he voivat touhuta moottoroitujen vehkeittensä kanssa turvallisessa, valvotussa tilassa ja tilanteessa. Taustayhteisöinä on useasti paikallinen seurakunta ja/tai kunta ja jonkinlainen kannatusyhdistys helpottamassa muun muassa avustusten hakemista.

Painopiste diakonaalisessa työssä

Valtakunnallista huomiota asia sai muun muassa viime mp-messujen hyväntekeväisyysarvonnassa, jonka tuotto tuli moottoripajojen toimintaan. Yhden moottoripajalaisen kustomoima mopo taisi voittaa samoilla kekereillä peräti ykköspalkinnon sarjassaan.

Pääpaino on diakonaalisessa toiminnassa, esimerkiksi koulupudokkaiden tai muuten elämän eri asioiden kanssa painivien rinnalla kulkemisessa. Voimme olla auttamassa heitä ihan vain olemalla saatavilla tai ohjaamalla edelleen laajemman avun piiriin. Voimme myös tarjota aikuista ihmistä avustamaan arkisissa asioissa, vaikka mopon ketjujen vaihdossa tai iskarirempassa. Siinä puuhailun sivussa kristilliset elämänarvot tuppaavat tipahtelemaan hihansuista hallin lattialle ja jopa nuorten mielin asti. Pääpaino valtakunnallisissa ohjeissa ja käytännöissä on kuitenkin sosiaalisessa työssä. Onko se ikään kuin bensanhajuista Pelatusarheiman paikallisosaston toimintaa?

Joensuun Moottoripaja eli Joemopa

Jokin aika sitten Joensuun seurakuntayhtymän erityisnuorisotyönjohtaja avautui aiheesta Facebookissa ja kyseli tekijöitä perustettavaan moottoripajaan. Hän etsi henkilöitä, joilta sujuu tekniikka ja jotka eivät karttele nuorisoa. Tämä nuorisotyönjohtajamotivistihän nosti heti virtuaalista käpäläänsä ja ilmoittautui yhdeksi vapaaehtoiseksi hankkeeseen.

Aloimme etsiä hallitilaa, ja sangen nopeaan löytyikin teollisuusalueelta muutama passeli, joista valikoitui yksi. Sen tiloissa vietettiin ensimmäinen talvi.

Alkuun ajattelimme, että voi kestää useampi kuukausi ennen kuin nuoret ja mainonta kohtaavat ja tarjontamme lähtee tulille, mutta jo parissa kuukaudessa

väki alkoi löytää hoodeille ruuvailemaan laitteitaan. Ajattelimme myös, että pajan tilat piisaavat ainakin muutamaksi vuodeksi.

Sivuprojektina rassattiin ajokuntoon skootterimopoa, joka oli saatu lahjoitukseksi. Hallille ilmaantui myös Corolla, josta oli tarkoitus muokata ratavehje moottoripajojen ajopäiville. Tämä suunnitelma muuttui myöhemmin. Tilalle tulee kaksi Civicä, joiden osia yhdistelemällä laaditaan kisalaitte pajojen välisiin koioksiin. Ehkä se, että Corollan ns. toiminnallinen savu katosi suurena pöllähdyksenä sulakeboksista, edesauttoi hankkeen uudelleenfokusoimista. Eikä Civicien saaminen ilmaisina lahjoituksia kuljetuksineen ainakaan haitannut asiaa.

Aloitus, tauko ja jatko

Moottoripaja on myös oivallinen paikka pyörien talvisäilytykseen. Pajan välineillä voi tehdä tarvittavat huollot lämpöisessä ja rauhallisessa tilassa. Sattuneista syistä mahdollisuutta tarjottiin ensisijaisesti Gospel Riders -kerhon porukoille ja seurakuntien työntekijöille. Homma haluttiin pitää ns. tutuissa naamoissa. Parhaimmillaan pyöriä napotti rivissä viitisen kappaletta, lisänä pari mopoa.

Talven kuluessa korjattiin muun muassa yhden perävikaisen customin öljyvuoto. Kovasti pojat lukivat projektin varrella korjauskäsikirjaa ja surffasivat ohjeita netistä. Ja ajamalla Yamaha poistui pajalta heti kevään ensikeleillä. Eikä tiputellut enää.

Koronarajoitusten vuoksi moottoripajat pitkin Suomea ovat olleet kiinni maaliskuusta asti. Nyt näyttää siltä, että kesäkuussa kokoontumisrajoitukset joustavat sen verran, että toiminta voidaan aloittaa uudestaan. Tällä välin olemme muuttaneet tilavampaan talliin, koska entiseen ei oikein mahtunut kolme autoa ja kym-

mentä tekijää. Lisäksi saimme edellisestä paikasta uupuneen bussipysäkin melkein oven kohdalle.

Tästä eteenpäin

Moottoripajan rahoitus Joensuussa rakentuu kolmesta korista, joihin on saatava vähintään hallin vuosivuokran edestä rahaa joka vuosi. Suomeksi se tarkoittaa noin 17 tonnia. Joensuun ev.lut. seurakuntayhtymä sponsosaa viitisen tonnia vuodessa kuluihin ja kaksi erityisnuorisotyöntekijän työpäivää viikossa.

Lisäksi haetaan, minkä keritään, avustuksia eri tahoilta, muun muassa AVI:lta, kaupungilta ja muilta avustuksia myöntäviltä tahoilta. Alkuvaiheeseen haimme ja saimme Kirkkohallituksen kymppitonin avustuksen. Se oli ihan kiva yllätys, saimme sillä katettua liki kaikki ensimmäisen vuoden vuokrat. Unelma olisi ikioma halli, jolloin kuukausikulut pienenisivät lähinnä lämmitykseen ja ylläpitoon, mutta siihen lienee vielä pitkä matka.

Näillä sekä yhteistyökumppanien lahjoittamilla työkaluilla ja välineillä on päästy tähän asti. Kannatusyhdistyksen kymppin jäsenmaksulla katetaan lähinnä nettiyhteyden kulut, joten ulkopuolista rahoitusta tarvitaan. Lisäksi alueen Lions-kerhot ovat lähteneet kolmivuotiseen hankkeeseen, jolla he tukevat toimintaamme työllä ja rahalla.

Moottoripaja on melkoisen monipuolinen ja hedelmällinen toimintamuoto. Se on keino päästä ns. iholle erilaisten ihmisten, erityisesti nuorten, kanssa, jos voi sitoutua vapaaehtoiseksi ja jaksaa nuoria ja heidän juttujaan. Siinä ruuvata ja väsätesä jutut liikkuvat koko elämän kirjossa ja molemmat oppivat paljon uutta.

Timo Sund
puheenjohtaja
Joensuun moottoripajan tuki ry

Aluevastaavan esittely

Martti Olsen, Pohjois-Savo

Miten päädyit aluevastaavaksi?

Tulin valituksi syksyllä 2012 aluevastaavaksi. Sinä kesänä oli paljon rippikouluvierailuja, ja kun edeltäjäni oli kesällä pitkään Euroopan-reissulla, minä muistuttelin tapahtumista ja sovin lähtöaikoja. Ei ole sitten muutkaan kyselleet Chapter president -merkkiä, joten olen sen kanssa pyörinyt Imatran ajoissa ja milloin missäkin. Onhan se meidän kerholiivi hyvä keskustelun avaaja — ja joskus myös hiljentäjä.

Miten kuvaisit alueen toimintaa?

Alueen toiminta ei ole kovin vilkasta, koska rippikoululeirit ovat kovasti vähentyneet, ja tänä kesänä niitä ei ole tulossa ollenkaan.

Motoristikirkkoja on järjestetty lisälnessa, Karttulassa Syvänniemellä ja Kuopiossa. Viime kesänä oli Leppävirralakin.

Sitten on ollut muita tapamisia. Kylmäsillä Varkaudessa grillattiin, ja talvella oltiin lisälnessa Hessu Juntusen rantasaunalla. On myös ollut pientä alkua naisille suunnatulle moottoripyörän huoltokoulutukselle.

Tämä kesä näyttää siltä, että sovitaan vain pikku ajeluja ja tullaan tutummiksi.

Miten aluevastaavan tehtävä on koronaviruksen myötä muuttunut?

Viruksen myötä tehtävä on

ollut entistä enemmän tiedotustoiminnan puolella. Jäsenkorttien jako on tosin tuottanut jo kaksi ajoretkeä, ne ovat tarjonneet hyvän syyn ulkoiluttaa pyörää.

Sinulla on ollut sama pyörä jo jonkun aikaa. Mikä siinä viehättää?

Pyörämerkkini on ollut vuodesta 2008 Honda. Niitä on ollut viisi kappaletta, luotettavia pyöriä. Syksyllä 2011 ostin tuon punaisen VFR 800 VTEC -pyörän vuodelta 2002. Se on monikäyttöinen, olen käynyt sillä marjassakin. Kun ottaa laukut pois, voi lähteä radalle. Pyörä on ollut tarpeeksi kulkeva myös Venäjän liikenteessä.

Tallissa on myös Gold Wing 1100 vuodelta 1981. Se on siten - - - no, erilainen.

Mitä motoristina vielä haaveilet, missä haluaisit käydä?

Olen haaveillut käynnistä

Lapissa, josta löytyy sukuakin. Tuskin kuitenkaan Kalastaja-saarenon Vaitolahdelle pyrin, vaikka äitini on sieltä kotoisin. Ja haluaisin ajaa Kanadan itärannikolta Kelownaan jollakin hartauteen sopivalla pyörällä. Mutta se edellyttäisi yhtä ja varsinkin sitä toista.

Muutama kohokohta alutoiminnassanne?

Motoristikirkot ovat olleet hienoja tapahtumia, joskin työlläkin vastuussa oleville. Alavan kirkon tapahtumasta on vastannut Sakari Kainulainen ja lisälmen motoristikirkosta Heikki Juntunen.

Ennakoivaa ajoa oli tarkoitus opetella tänä keväänä, mutta korona hyydytti aikomuksen, harmi. Ne ovat olleen hyviä tapahtumia myös toisiimme tutustumisen kannalta.

Enduro Tourin parissa puuhaa Pena Puputti, sitä odotamme mielenkiinnolla.

Martti matkamies maan

Raamatullisena alkuna pitää kertoa, että ensimmäinen pyöräni vuonna 1972 oli Jesajan kirjassa mainittu Ariel. Sellainen vain sattui olemaan myytävänä, ja olihan se läpikäyty; tarkoittaa, että kaikki se oli kiinni kahdella ruuvilla mikä ei yhdellä pysynyt. Opin korjaamaan, tosin siinä puuhassa menivät yleensä ajokauden lauantait. Kesäksi 1974 sain alleni Honda CB 350:n, jonka vaihdoin syyskesällä Suzuki K 500 -pyörään.

Mutta jotain jäi puuttumaan elämästäni. Syyskuussa ajelin Haapajärveltä Haapavedelle nuorisonohjaajan luo, ja kerroin hänelle tyhjän tuntuista elämästäni. Siinä oli kyllä sisältöä, mutta silti! Synninpäästön jälkeen ja yön siellä nukuttuani ajoin takaisin töihin ja ajattelin, että nyt sitä ollaan uskovaisia. Sai sitä varmuutta etsiä muutamia kuukausia ja selvittää jonkun omaatuntoa painaneen asian. Raamattuo-piston peruskurssillakin asetui palasia kohdalleen.

Hoksasin lopulta, että Ju-

mala etsi minua, ja minä etsin parempaa oloa. Ymmärsin, että kääntymiseni oli hänen työtään eikä oma projektini. Elämään tuli turvallisuuden tunnetta.

Ajellessani liukkailla keileillä olen hoksannut, että pito ratkaisee enemmän kuin teho. Vuoden 1948 Katekismuksessa on pitoa aika hyvin, vaikka jotakin lukijaa häiritsee se, että se on kirkon kirja. Muutamat perusasiat on siinä sanottu niin selvästi, että ihan amis-pohjalta olen ymmärtänyt sitä. Suosittelen lämpimästi. Se on johdattanut menneinä vuosikymmeninä monia uskoon, siinä kun kerrotaan, millainen on etsikkoaika, herääminen. Ja muuta tarpeellista.

Kerran Imatranajossa tapahtui, että samaan pöytään eksynyt motoristi kyseli, olenko uskossa. No, kerroin olevani, ja että olen myös diakoni. En saanut lausetta loppuun, kun tuli kommentti: "Oletko uudestisyntynyt?" Silloin päätin lainata jostain kirjasta

oppimaani todistuspuheen-vuoroa: "Kuule, kyllä löytyy kaikkea! On parannuksen teko, uudestisyntymisen kokemus, on puolenkymmentä kokosydämistä antautumista ja toistakymmentä yliastuttua tai muuten epäonnistunutta yritystä uudistua jollakin tavalla." Siihenpä loppuivat kysymykset häneltä. Taisin jäädä arvoitukseksi.

Olen vielä moniin kysymyksiin vastausta vailla. En kuitenkaan muutamaani perusasioihin, kuten Jeesuksen kuolemaan puolestamme ristillä sekä ylösnousemukseen. Siltä varalta, että joku haluaa

kuulla enemmän, pidän aina Motoristiraamatua mukana. Risti selässä on hyvä uskontunnustus liikenteessä, ja muutakin väriä ja ääntä on hyvä olla sen verran, että tulee nähdä.

Viime kesänä kävin kaverini Riston luona Viitasaarella. Keskellä yötä pysähdyin Kivisalmen sillalle Konnevedellä, kun oli niin kaunista. Siihen hetkeen sopi Martti Rautasen virsi Kirkkautta kohti kulje. Matka jatkuu, maisemat vaihtuvat.

Martti Olsen
Gospel Riders Pohjois-Savon aluevastaava

Espanjan tervehdys GR-lehden lukijoille!

Olen lapsesta saakka rakastanut moottoripyöräilyä. Nykyään meillä on Honda Shadow 1100 Custom -pyörä Espanjassa. Muutimme mieheni Tapanin kanssa vuonna 2009 Espanjaan, ja mukana seurasivat silloin kaikki viisi lastamme. Nykyään vanhin lapsemme asuu Espanjassa, ja muut ovat palanneet Suomeen opiskelemaan ja töihin.

Mieheni Tapani on golfopettaja ja työskentelee Laurus Golfissa. Hän valmentaa suomalaisia golfin huipulle tähtääviä nuoria, joita käy talvisin siellä noin 60–80 henkeä. Fuengirolassa on suomalainen koulu ja lukio, jossa on noin 400 oppilasta, ja tämä on mahdollistanut nuorten oleskelun Espanjassa. Minä toimin tarvittaessa golfarinuorten fysiikkavalmentajana. Päätökseni olen kymmenen vuoden ajan ohjannut rannoilla ja puistoissa muun muassa kahvakuulaa ja lihahuoltoon sekä toiminut personal trainerina espanjansuomalaisille. Pääsin eläkkeelle tammikuussa, joten voin jatkossa keskittyä enemmän lapsenlapsiin ja muihin harrastuksiin. Kesäisin olemme Tapsan kanssa viettäneet noin neljä kuukautta Suomessa Nurmijärven Rökässä. Tapsa opettaa golfia Nurmijärvi Golfissa ja minä olen hoitanut kesätyökseeni vanhuksia.

Korona saattaa muuttaa elämäämme tulevana syksynä. Ei ole varmaa, missä vaiheessa voimme palata Espanjaan, ja onko siellä töitä, jos suomalaiset eivät voi palata sinne.

Elämää koronakaranteenissa

Olimme tänä keväänä ko-

ronakaranteenissa ensin viisi viikkoa Espanjassa ja sitten kaksi viikkoa Suomessa. Espanjan karanteeni oli tiukka. Maahan julistettiin ulkonaliikkumiskielto, jota poliisit valvoivat droneilla, helikoptereilla ja poliisiautoilla. Asunnosta sai poistua kerran viikossa kauppaan tai apteekkiin. Kaikki käyttivät kasvomaskeja ja hanskoja kaupassa. Jos ulkonaliikkumiskieltoa rikkoi, sakko oli 600–30 000 euroa sen mukaan, kuinka vakavasta rikkomuksesta oli kyse. Espanjalaiset joutuivat pysyttelemään sisällä yhteensä seitsemän viikkoa. Se on kunnioitettava aika, sillä monilla on pienet asunnot, joissa asuu kolme sukupolvea. Lapsetkaan eivät päässeet ulos. Koiria sai käyttää kaksi kertaa päivässä 100–200 metrin päässä asunnolta.

Korona koetteli Espanjan 44-miljoonasta kansaa, ja Madrid oli pahin alue. Fuengirola säästy, mutta sen lähellä Malagassa oli vaikeita tilanteita, ja hengityskoneiden

pelättiin loppuvan. Espanjalaisilla oli kriisin alussa yhteisöllinen ja kannustava ote koronaan. Tiedotusvälineissä nostettiin esille parantuneiden kertomuksia, ja jokailtaiset aplodit parvekkeella terveydenhuoltohenkilöstölle kokosivat lähiseudun asukkaat yhteen. Myös me liityimme joukkoon.

Kun palasimme Suomeen, oli hienoa päästä ulos. Tuntui, että olimme vapaudessa, kun tilannetta vertasi Espanjan karanteeniin. Kahden viikon karanteenin jälkeen menin ensimmäisen kerran kauppaan kasvomaskin ja hanskojen kanssa, ja paikalliset katsoivat minua ihmetellen. Selvisi, että täällä ei suositella maskin käyttöä, käsien desinfiointi riittää.

Vilkasta toimintaa Espanjassa

Pääsemme varmaan josakin vaiheessa palaamaan Espanjaan ja Gospel Riders Espanjan toimintaan. Kerhoa

vetää Juan García Martínez suomalaisen vaimonsa Susanna Luomavuoren kanssa. Kerho tekee yhteistyötä espanjalaisten kristittyjen motoristikerhojen kanssa.

Viime syksynä oli Espanjan kristittyjen motoristikerhojen 10-vuotistapaaminen Ciudad Realissa. Tämä vuosittainen 3–4 päivän kokoontuminen on vastaavanlainen kuin MOJ Meeting Suomessa.

Espanjan toiminta on vilkasta, ja kerhot ovat mukana monenlaisessa evankeliumistyössä. Esimerkkeinä ”Primeros Pasos”, vuosittainen lasten ja nuorten kristillinen tapahtuma La Linean kristillisessä kirkossa, Esperanza de Vida La Linea, Cádiz ja elokuussa 2019 Vinaròs Castellón, jokavuotinen Gospel Ridersin järjestämä Matinal-moottoripyörätapahtuma.

Kristillisten motoristikerhojen toiminta on Espanjassa ja Suomessa samantyylistä, mutta erojakin on. Suomessa toiminta keskittyy sään vuoksi kesäkuukausiin. Espanjassa moottoripyöräily on helpompaa, koska Aurinkorannikolla ei ole lunta, ja moottoripyörällä voi ajaa ympäri vuoden. Autoilijat ovat tottuneet kaksipyöräisiin ja tuomaavat heidät paremmin, mutta vilkkaan liikenteen vuoksi sekä autoilijoiden että motoristien on oltava tarkkana tien päällä.

Olen kokenut, että kristityt motoristit ovat samaa perhettä niin Espanjassa kuin Suomessakin. Meitä yhdistää moottoripyöräilyn lisäksi rakkaus Jeesukseen ja halu viedä eteenpäin hyvää sanaa.

Kaisa ja Tapsa Saarentola

Espanjan kristityt motoristikerhot viettivät kymmenvuotistapaamistaan Ciudad Realissa viime syksynä.

Hallitus tiedottaa

Vuosi alkoi vahvasti. Olimme MP20-näyttelyssä läsnä messuosastollamme, ja Manse Gospel Riders Band edusti meitä lavalta käsin. Aina niin rohkaisevat ja rakentavat Motoristin huoltopäivät ehdittiin pitää Karmel-kodilla juuri ennen kuin Suomi suljettiin pandemian kohdatessa maailmaa. Mekin toimimme viranomaisohjeitten mukaan. Huh-ti- ja toukokuun toiminta ja tapahtumat peruttiin tai siirrettiin: motoristikirkot, ajokoulutukset, kerhoillat ja viikkoajelut sekä kevätkokous.

Hallituksen ja eri työryhmien kokouksia on pidetty videokokouksina. Koko kerhon kerhoiltoja on pidetty torstaisin Zoomissa noin 20 – 50 osallistujan voimin. Jatkamme niitä nyt hieman harvemmalla rytmityksellä. Mediavastaava Reijo Ruotsalainen tiedottaa Koko kerhon kerhoiltojen ajankohdasta.

Rajoitukset jatkuvat osittain myös kesään: osa kesän motoristikirkoista ja kaikki isot tapahtumat jouduttiin perumaan tilojen ja palvelujen saatavuuden tyrehtyessä. MOJ Meeting ja kerhon 40-vuotiskiitosjuhla siirrettiin ensi kesään. Ruotsin EMC Rally peruttiin. MOJ Estonian osalta Guldar Järve ja Gospel Riders Estonia lähettävät terveisiä ja sa-

novat, että tapahtuma olisi tarkoitus pitää elokuun viimeisenä viikonloppuna, jos se on mahdollista.

Kesäkuussa toiminta käynnistettiin uudelleen alueosastojen viikkotapatumista alkaen. Ennakoivan ajon kurssista pystyttiin toteuttamaan yksi, ja maantieajon koulutusta kerhollemme on luvassa Ahveniston moottoriradalla MP-69:n meille järjestämänä 25.7. Yhdeksi kesän suurimmista tapahtumista näyttää muodostuvan Gospel Riders Enduro Tour 2020 juuri näihin aikoihin, 24.6.-2.7. Osallistujia on yli 30. Tapahtuma sisältää sora- ja metsätieseikkailun lisäksi soralla ajamisen perusteisiin keskittyvää koulutusta.

Kevätkokous pidetään tänä vuonna poikkeuksellisesti vasta sunnuntaina 2.8. Orisbergissä. HUOMAA MUUTTU-NUT AIKA JA PAIKKA! Kokouskutsu on tässä lehdessä. Jäsenistölle on jaettu sähköpostilla linkki nettisivulle, jossa on kokouksessa vahvistettavaksi tuleva Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n tuloslaskelma ja tase sekä toiminnantarkastuskertomus lausuntoineen.

Tapahtumien järjestämisessä ja niihin osallistumisessa sekä koti- ja ulkomaan-

matkailussa toimimme jatkossakin valtioneuvoston ja viranomaisten ohjeistuksen mukaan. Ohjeistuksen puitteissa pysyttäessä järjen käyttö on sallittua. Suomen sisäiset suuret alueelliset erot vaikuttavat siihen, miten eri alueilla voidaan toimia.

Niin pandemia-aikana kuin muulloinkin joka tapahtumassa ensisijainen vastuu on sen järjestäjällä. **Ilmoittelustamme tulee käydä ilmi, kenen järjestämä tapahtuma on: seurakunnan, muun yhteistyökumppanin vai Gospel Ridersin tai sen alueosaston.** On huomattava, että jos tapahtuma järjestetään Gospel Ridersin alueosaston nimissä, aluevastaavan pitää olla tietoinen asiasta. Jos tapahtuma järjestetään Gospel Ridersin nimissä, hallituksen pitää olla tietoinen asiasta.

Matkailun suhteen noudatamme niin ikään viranomaisohjeita, jotka päivittyvät aika ajoin.

Toivotamme kaikille hyvää kesää, iloa, mukavia yhteisiä hetkiä ja siunausta!

Hallitus

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen
KEVÄTKOKOUS 2020

Aika: **sunnuntai 2.8.2020 klo 15:00**

Paikka: Orisbergin loma- ja kurssikeskus, Åbergintie 38-88, 61560 Orisberg (Isokyrö)

Käsitteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.
3. Todetaan kokouksen päätösvaltaisuus.
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
5. Esitetään tilinpäätös, toimintakertomus ja toiminnantarkastajien lausunto.
6. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta.
7. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille.
8. Valitaan kaksi vaalitoimikunnan jäsentä erovuoroisten tilalle seuraavalle nelivuotiskaudelle.
9. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!

Hallitus

Päivän ohjelma

- klo 12 Keittolounas, Kesäkahvila / pappila (6 eur; myytävänä myös kahvia ja virvokkeita)
- klo 13 Kesäkirkko, Orisbergin kirkko
- klo 14:30 Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n kevätkokous, Huvilan alakerta
- Mahdollisesta muusta ohjelmasta päätetään lähempänä

Kaikki nämä ovat Orisbergin loma- ja kurssikeskuksen alueella. Ilmoittautumisia ei tarvita.

Majoitustiedustelut ja -varaukset suoraan Orisbergistä: 040 5119 599, orisberg@sana.fi, https://www.kansanraamattuseura.fi/sinulle/loma-_ja_kurssikeskukset/kesakeskukset/orisberg_-_isokyro/majoitus

Mainos

Motoristihenkinen Matka Israeliin

Netania ja Jerusalem 9.–17.4.2021

Hinta 1495 € sisältää
puolihoidon ja retket

Mahdollisuus moottoripyöräily-
päivään lisähintaan

Oppaana: Harri Kröger
Vastaava matkanjärjestäjä:
Caleb Tours

Matkanjohtajina:
PeeTee ja Anne Juntumaa

Kysy lisätietoja:
ptjuntumaa@gmail.com

Pastorin palsta

Miten valmistautua tulevaan?

Käyttäydymme elämän vaikeuksissa hyvin eri tavoin. Näytämme tunteemme ja suhtaudumme kaiken sen pohjalta, mitä olemme lapsuudesta tähän saakka oppineet, ja miten persoonamme on muovautunut elämän varrella. Tapoja on yhtä paljon kuin on elämän kohtaloita. Yhdestä asiasta voimme olla varmoja: se on aina todellinen yllätys, mitä elämä tuo eteemme.

Onnellisten ihmisten maassa, kuten meitä joskus tituleerataan, tapaa harvoin ihmistä, jolla ei ole ollut vaikeuksia elämässään. Vaikka ajattelemme noin yleisesti, että kaikki toimii meillä järjestelmällisesti ja suunnitellusti, kuten parhaisissa elokuvissa, elämän yllätyksellisyys on jatkuva haaste. Liikenneonnettomuus tai sairaus voivat ilmestyä ihmisen elämään täysin yllättäen, ja silloin meiltä kysytään, missä on elämämme turva. Mistä saamme avun, kun omat voimat loppuvat, ja kaikki eteenpäin menemisen mahdollisuudet näyttävät suljetuilta?

Vanhan testamentin Joosefin kerrotaan olleen isänsä Jaakobin lellipoika. Se näkyi Joosefin vaatetuksesta ja ehkä jossakin määrin myös hänen käytöksensä. Joosef näytti omaavan kielikellon taipumusta. Toisaalta hän oli luotettava ja ahkera palveluksessaan isänsä.

Joosefin kymmenen veljeä näyttävät kadehtineen ja vihanneen häntä. Joosef ei arvannut, mikä häntä odotti, kun hän meni tapaamaan veljiään näiden paimentaessa karjaa. Kuka meistä osaisi valmistautua sen kaltaiseen pahuuteen, jota Joosefin veljet osoittivat? He laitoivat hänet kaivoon. Olen itse ollut pari kertaa puhdistamassa sementtirenkaaskaivon pohjaa, mutta kun minun piti keran mennä luonnonkivistä rakennettuun kaivoon, sanoin kaverille: ”Mene sinä!” Jotenkin se kaivo oli pelottavan näköinen rakennelma, vaikka se oli yhä käytössä, ja vesikin juomakelpoista.

Kun lukee Raamatun miesten ja naisten elämänvaiheita, joutuu väkisinkin ajattelemaan Jumalan korkeakoulun opetustapoja. Voin kuvitella Joosefin tunteneen kaivossa täydellistä hätää ja kauhua. Ainakin suomalaiset kaivomme tuntuvat kesällä hyvinkin kylmiltä ja kosteilta. Oletan, että kaivot olivat lähes samanlaisia myös Joosefin aikana. Se, mikä näytti tuossa tilanteessa edes vähän lohdulliselta — vaikka se ei varmasti sillä hetkellä siltä tuntunut — oli valon tuleminen ylhäältä.

Joosef, jonka kutsumus alkoi tuosta kaivokokemuksesta, on esikuva Vapahajastamme Jeesuksesta Kristuksesta.

Hän kutsuu myös meidät vaativalle, mutta hengellisesti niin rikkaalle ja armontäyteiselle itsensäkieltämisen tielle.

Joh. 12:24–26: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos vehnäniyvä ei putoa maahan ja kuolee, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa paljon satoa. Joka rakastaa elämäänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään. Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä.”

Jeesuksen Kristuksen kanssa voimme valmistautua parhaalla mahdollisella tavalla kaikkeen siihen, mitä elämä tuo eteemme. Jeesus on maailman valo!

Timo Virtanen

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen
SYYSKOKOUS 2020

Aika: **lauantai 19.9.2020 klo 14.00**

Paikka: Silokallion kurssikeskus
Silokalliontie 160
29340 Kullaa (Ulvila)

- Kokouksen avaus
- Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.
- Todetaan kokouksen päätösvaltaisuus.
- Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
- Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2021.
- Valitaan hallitus
 - Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2021 – 2022.
 - Päätetään hallituksen jäsenmäärä vuodelle 2021.
 - Valitaan hallituksen jäsenet seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2021-2022. Erovuorossa on kolme jäsentä.
 - Valitaan hallituksen varajäsenet vuodelle 2021.
- Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksi varatoiminnantarkastajaa tilikaudelle 2021.
- Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!
Hallitus

Viikonlopun ohjelma:

lauantai 19.9.2020

- klo 13 saapuminen, tulokahvit ja suolapala
- klo 14 syyskokous, Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
- klo 17.30 päivällinen
- vapaamuotoinen illanvietto
- yöpyminen

sunnuntai 20.9.2020

- klo 10.30 motoristien kiitoskirkko
- klo 12 lounas ja lähtökahvit

Kaikki viikonlopun tapahtumat ovat samassa paikassa, Silokallion kurssikeskuksessa.

Hinnat: Tulokahvit ja suolapala 6 eur, lauantain päivällinen/sunnuntain lounas 8 eur.

Majoittuminen: 2hh 82 eur (41€/henkilö/yö); 4hh 132 eur (33€/henkilö/yö) sis. liinavaatteet ja aamupala.

Ilmoittautumiset ruokailuun ja majoitukseen 3.9. mennessä: minna.jarvinen@gospelriders.fi. Ilmoita myös erityisruokavaliot. Vuosikokoukseen ei tarvitse ilmoittautua.
www.gospelriders.fi/vuosikokous/

Ajokoulutusta

Moottoripyöräkerho MP-69 järjestää Gospel Riders jäsenille ajoharjoittelua **Ahveniston moottoriradalla 25.7.2020** hintaan 69 €. Harjoitteluaiheina mm. kaar-

teeseen ajo sekä kaarteesta poistuminen. Jarrutus sekä ajolinjat. Ajoasento sekä katseen käyttö. Ilmoittautuminen kai.suonoja@gospelriders.fi.

gospelriders.fi/kerhokauppa

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Timo Qvist, 040323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
peritti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediaavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta www.gospelriders.fi

Botnia

Kokkolan seutu:

Seppo Kauppinen, 050 546 0155
seppo.kauppinen@jippii.fi
botnia@gospelriders.fi

Ylivieskan seutu:

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Aimo Siekkinen, 045 663 6890
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com